

בש"פ 8715/13 - עזמי סחניני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 8715/13

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: עזמי סחניני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת, מיום 17.12.2013, בתיק עמ"ת
22648-12-13, שניתנה על ידי כבוד השופט ת' כתילי -
סג"נ

בשם המבקש: עו"ד ישראל מזרחי; עו"ד ניצה כהן
בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

החלטה

אינני רואה מקום ליתן למבקש רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת, בתיק עמ"ת
22648-12-13, מיום 17.12.2013 (כבוד השופט ת' כתילי, סג"נ).

המבקש טוען כי החלטת בית משפט השלום לתעבורה בצפת, מיום 10.12.2013, בתיק פל"א 211-06-13
(כבוד השופט ב' קנדלפת), לשחררו ממעצר בתנאים מגבילים, אינה ניתנת לערעור בהיותה החלטת ביניים בהליך פלילי.

בטענה זו אין כל ממש. אכן, ההחלטה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים במשפטו ניתנה על ידי שופט אחר
באותו בית משפט, לאחר דיון בבקשת המשיבה להורות על מעצרו עד לסיום משפטו. ההחלטה על שחרורו של המבקש
ממעצר, ניתנה על ידי השופט ב' קנדלפת, אשר דן בתיק העיקרי, בשלב שלאחר מתן הכרעת הדין המרשיעה, אך לפני
שנגזר דינו של המבקש. לפיכך, חולשות, בשלב דיוני זה, הוראותיו של חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), המקנות זכות ערר על כל החלטת מעצר או שחרור ממעצר, בהתאם
לסעיף 53 לחוק המעצרים.

בנסיבות אלה, היתה המשיבה רשאית לערור לבית המשפט המחוזי על החלטת השחרור, ובית המשפט המחוזי היה מוסמך לדון בערר ולהורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים במשפטו. החלטות בנושא מעצר או שחרור ממעצר בתנאים מגבילים אינן חלק מגזר דינו של המבקש, ולפיכך לא מצאתי לקבל את טענתו כי בקשתו מעלה שאלה משפטית בעלת השלכה רחבה.

לאור האמור, הנני דוחה את הבקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי שבכותרת.

ניתנה היום, ו' בשבט התשע"ד (7.1.2014).

שׁוֹפֵט
